

NEMCIJA PRISILILA FRANCIO K PODAJI

Novi min. predsednik Petain proglasil odložitev orožja

Reynaud, ki je bil za nadaljevanje vojne, moral resignirati s svojo vlado. — 84 letni maršal Petain postal min. predsednik in proglasil podajo. — Usoda Anglije na tehtnici.

Bordeaux, Francija. — Odpor Francije proti nazijski premoči se je prenehal v ponedeljek zjutraj. Novoimenovani min. predsednik Petain je proglasil, da njegova država odlaga orožje. Pogoji, pod katerimi se je Francija podala, se ob času proglasa še niso objavili, vendar, kakor se domneva, sploh ne bo nobenih pogojev, marveč se bo prepuščala država Nemčiji na milost ali nemilost.

Do tega tragičnega konca ponosne Francije, ki je bila še pred komaj par leti prva odločujoča velesila v Evropi, je prišlo, ko so vodilne osebnosti uvideli, da bi nadaljnja borba pomenila le brezpomembno pustošenje in izgubo še več tisočev življenj, a bi končno do podaje moralo kljub temu priti. Min. predsednik Reynaud je bil baje za to, kakor se lahko povzema tudi iz njegovih govorov zadnjih dni, da se dežela brani brez ozira na vse izgube do zadnje pedi zemlje. To njegovo stališče pa je bilo strmo glavo od drugih voditeljev, ki so gledali dejstvom bolj trezno v oči, in ti voditelji so prisilili v nedeljo padec Reynaudove vlade. Vodstvo Francije je bilo nato poverjeno 84 letnemu maršalu Henri Petainu, ki je kmalu nato izdal gori omenjeni proglas.

V proglasu o podaji je Petain v potrdosti povdarjal, da je ta naloga, ki jo izvršuje zdaj, najbolj žalostni doživljaj v njegovem 84 let dolgem življenju. Prisiljen pa je, pravi, da jo izpolni, kajti vsled silne premoči Nemčije nima več smisla, da bi se vojna nadaljevala, ter dostavlja upanje, da bo Francija kljub vsemu ponižanju mogla iziti iz te tragične situacije na čim najbolj častni način.

Takoj po tem zadnjem koraku, ki ga je zdaj podvzela Francija, pa se pojavlja vprašanje, kake usode čaka Anglijo. Da bo Nemčija spustila vso svojo vojno furijo zdaj nad njo, je pričakovati brez vsakega dvoma. Ali se ji bo mogla Anglija ustavljati, ko ji je podlegla celo Francija, ki je bila v vojaškem oziru znatno močnejša od nje? Res je sicer, da je predsednik Roosevelt obljubil zaveznicima vso materialno pomoč, ki jo Amerika premore; toda dvomljivo je, da bi to kaj pomagalo, kajti brzokone priti pomoč prepozno. Churchill je sicer ponovno in ponovno zagotovil, da se bo Anglija upirala do zadnjega konca, četudi bi se morala umakniti v svoje kolonije, toda isto je zagotavljal tudi francoski Reynaud, a je kljub temu prišlo drugače.

Kakor je tudi tragično, vendar bo morala Evropa najbrž pogledati dejstvom, kakoršna so, v oči, priznati padec starega reda ter sprejeti novega, kakoršen koli ta že bo. Brezpomembno je dostavljati, da bo imelo to velikanski vpliv

ZENSKA PROPAGANDA PROTI PROPAGANDI

Chicago, Ill. — Proti propagandistom, ki bi radi spravili Ameriko čimprej v evropsko vojno, se je ustanovilo tukaj novo žensko gibanje pod imenom "Roll Call of American Women," katero je imelo svoje prvo zborovanje zadnjega petek. Začetek je sicer razmeroma slaboten, kajti navzočih je bilo le okrog 100 žensk, vendar pa se napoveduje, da se bo gibanje kmalu tako razmahnilo, da bo do srede poletja šlo za milijon članic. V sprejetem programu se zahteva od kongresa, naj ostane v zasedanju celo poletje; dalje, da naj obe politični stranki v svojo platformo vključijo zagotovilo, da ste proti temu, da gre Amerika v vojno, in končno, da se podvzame kampaanja med ameriškim žensstvom za veliko masno zborovanje, na katerem se ima izkristalizirati odločno protivno stališče.

VZTRAJNOST VSE PRE-MAGA

Chicago, Ill. — Na Northwestern univerzi se je zadnji petek vršila gradacija in med graduanti je bil eden, na katerega je bila univerza po pravici ponosna. Ta dijak, namreč Geo. J. Behnke, je študiral celih 17 let, da je prišel do svojega cilja. Po dnevi je delal, da je preživel ženo in dva otroka, dva večera na teden je šel pa v šolo in tako je napredoval, počasi sicer, toda stalno.

ANGLEŠKO BRODOVJE OGROŽENO

Washington, D. C. — Anglija je točasno še "gospodariča nad valovi," namreč, da je njeno brodovje močnejše in številnejše kakor katere koli druge države na svetu. Tukajšnja opazovalci pa vidijo, da je Anglija tudi v tem oziru točasno resno ogrožena. Kakor se je eden senatorjev izrazil, bo Francija končno najbrž prisiljena, da se poda Nemčiji, in v tem slučaju bo Hitler kot en pogoj za mir brez dvoma zahteval, da mu Francija izroči svoje brodovje. Ako pride do tega, potem bo združeno nemško in italijansko brodovje, ojačeno s francoskim, znatno nadkriljevalo angleškega.

PO KAT. SVETU

Washington, D. C. — Tukajšnji krogi so uradno zanimali resničnost govorice, ki so se širile zadnje dni, namreč, da je predsednik Roosevelt povabil papeža Pija, naj pride stanovat za časa v Zed. države. Tudi Vatikan je te vesti zanikal.

New York, N. Y. — Henry Ford II., vnuk znanega industrijalca Henry Ford, se bo prihodnji mesec oženil z nekim katoliškim dekletom, in sicer po katoliških obredih. Zenin hodi že več tednov h krščanskemu nauku in bo najbrž postal katoličan.

Washington, D. C. — Na katoliških univerzah in drugih višjih šolah širom Zed. držav je bilo letos 76,000 graduantov. V Ameriki je skupno 187 katoliških kolegijev in univerz.

Quebec, Kanada. — Širom Kanade se je število porok znatno pomnožilo, kar traja vojna. Kljub izrednim časom pa je kardinal Villeneuve naročil duhovnikom, naj bodo pazljivi ter naj preišče-

RUSIJA SE BLIŽA VOJNI?

Z vojaštvom zasedla Litvenijo, Latvijo in Estonko. — Govori se, da je ta korak naperjen proti Nemčiji, kar pa sovjeti zanikajo.

Moskva, Rusija. — Koncem tedna je sovjetska Rusija podvzela korake, o katerih razni opazovalci trdijo, da pomenijo direktno približevanje vojni. Nastopila je namreč proti trem malim državam v Baltiku, Litveniji, Latviji in Estoniji, ter jih je takorekoč priključila svojem ozemlju.

S temi državami je sklenila Rusija zadnje jesen medsebojni vojaški pakt, v katerem si je izposlovala dovoljenje, da lahko v njih nastavi svoje vojaške postojanke. Te dni pa jih je obdolžila, da so kršile pakt, češ, da so se med seboj družile v vojaško zvezo, naperjeno proti sovjetski Rusiji, in podvzela je proti njim odločne korake. Najprej je poslala svojo armado zadnje soboto v Litvenijo in v nedeljo je sledilo isto z ostalima dvema.

Dasi sovjeti uradno trdijo, da ta korak ni naperjen proti Nemčiji, češ, da je Rusija s to še vedno v prijateljskih odnosih, vendar se domneva, da pomeni to vsaj predpripravo. Govori se namreč, da čaka Stalin le na to, da bo Hitler obračunal z zapadnimi kapitalističnimi državami, ki ste bili Rusiji enako v napotje kakor Nemčiji, na kar utegne priti do spopada in borbe za prvenstvo med naziji in sovjeti.

Vsak teden en dopis, naj bo geslo vsake naselbine.

jo vsak slučaj glede morebitnih zadržkov.

Iz Jugoslavije

Nenavaden slučaj človeka, ki se je na smrt bolan še smrtno ponesrečil. — Jugoslovanski delavci in njih družine v Belgiji, ob nemški zasedbi, baje niso trpeli pomanjkanja. — Smrtna kosa in drugo.

Na smrtni postelji se smrtno ponesrečil

Maribor, 8. maja. — V Ljubljani pri Laporju se je pripetila nenavadna smrtna nesreča. Tam je živel 47 letni posestnik Franc Stupan, ki je že dalje časa bolehal na jetiki. Sedaj mu je šlo vedno na slabše in je zdravnik, ki ga je nedavno pregledal, povedal domačim, da ne bo živel več kakor morda še mesec dni. Tudi Stupan sam je slutil, da se mu smrt bliža ter je že uredil svoje razmere. Imel pa je še staro lovsko puško, ki je po njegovu smrti domači ne bi potrebovali, pa jo je hotel še sam prodati. Poklical je svojega soseda Franca Robarja ter ga prosil, naj bi mu našel kupca za puško. Sam je hotel Robarju pokazati orožje, ki je bilo skrito v zaklenjeni omari. Z veliko težavo je vstal iz postelje ter se ves tresoč privlekel do omare in segel v njo po puško. Orožje je bilo nabito. Ko je Stupan vlek puško iz omare, se je petelin zataknil v žebelj, ki je bil zabiti v omari ter se je nekoliko napel. Ker je Stupan, ki je začutil, da se je puška nekam zataknila, naglo potegnil, je petelin zdrsnil z žebelja ter udaril po kapici. Počil je strel, dim je za hip zakril Stupana, ko pa se je nato razknil, je nesrečnik že ležal na tleh. Strel ga je zadel v brado ter mu odtrgal vso desno stran obraza. Hitro so zavezali strašno rano, toda poškodba je bila smrtna ter je Stupan kmalu izdihnil.

Jugoslovani v Belgiji

Beograd, 6. junija. — (JK). — Po dodatnih poročilih, došlih ministrstvu za zunanje zadeve o jugoslovanskih državljanih, bivajočih v Belgiji, se obveščajo prizadete jugoslovanske družine, da so vsi jugoslovanski državljani iz Bruggea in Antwerpene v dobrem položaju in da se jih je večina že zopet vrnila na delo.

Dva brezmesna dneva

Ljubljana, 12. maja. — Iz Beograda poročajo, da je predpisana uredba o štednji v živili. Po tej uredbi sta tork in petek določena kot brezmesna dneva, ko je prepovedano prodajati meso, v gostinskih obratih pa servirati mesne jedi. Prodaja zaklanih prašičev in svinjskega mesa je po uredbi dovoljena samo dva dni v tednu, potrošnja svinjskega mesa v restavracijah in drugih gostinskih obratih pa je dovoljena samo ob četrtek in nedeljah. Prepovedano je klanje goveje živine pod enim letom starosti in breje živine vsake vrste. Po kazenskih določbah se kršitev teh predpisov kaznuje z denarno kazni-

S strehe je padel

V Ljubljani je umrl Ivan Šušteršič, strojevodja državnih železnic v pokolu star 76 let. — V ljubljanski bolnici je umrl Franc Sušnik, prevzičkar iz Suhe, občina Predoslje pri Kranju star 69 let. — V Tacnu, občina Smarno pod Smarno goro je umrl Janez Knapič, zidarski delavec star 63 let.

Nesreča pri delu

Z Jesenic je bil pripeljan v ljubljansko bolnico 31 letni zidarski pomočnik Jože Koren. Koren je bil zaposlen na neki stavbi, pa je po nesreči padel v globočino in dobil poleg nalomljene hrbtenice še druge težke notranje poškodbe.

Tasta se je hotel iznebiti

V sodne zapore v Mariboru so pripeljali 40 letnega posestnika Janeza Zorka iz Sv. Trojice v Slovenskih goricah. Nagovarjal je namreč nekega moškega, da bi ustrelil njegovega tasta Matijo Šaupera iz Cigone. Orožniki razčiščujejo zadevo.

V izložbo je gledal, pa ga je zadel tramvaj

Pred neko izložbo v Ljubljani v Prešernovi ulici se je ustavil 30 letni zasebni uradnik Edvin Stepančič. Očividno so ga zelo zanimali lepi oblaci predmeti, ki so bili tam razstavljeni, da niti ni slišal tramvaja, ki je vozil od pošte doli. Tako ga je tramvaj zadel in ga vrgel na tla, da je dobil Stepančič prav nerodne poškodbe zlasti po glavi in so ga morali spraviti v bolnico.

Jubilej življenja

V Temenici pri St. Vidu pri Stični na Dolenjskem je pred kratkem slavil 60 letnico življenja g. Janez Illovar, posestnik in mlinar. Kot cerkveni ključar podružnice Sv. Lenarta v Pungertu si je mnogo prizadeval za obnovljenje omenjene cerkve.



Predstoječa slika kaže zemljevid bodoče Evrope in novo politično razdelitev Srednje Evrope in Balkana, kakor je to zamislil italijanski univerzitetni profesor Cianciulli, ki je zemljevid dodal svoji knjigi, ki nosi naslov "Carnolia Italiana". Na uvodnem mestu na drugi strani te številke prinašamo izbrano poročilo o Cianciullijevi knjigi, na katerega opozarjamo vse naše čitatelje. Zemljevid kaže, da hoče Italija več, kakor polovico Jugoslavije.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Izaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldna. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

V velikem preobratu

Junaška Francija, ki je bila doslej poznana kot najiskrenejša in prva pobornica demokracije v svetu, je v ponedeljek jutro 17. junija bila prisiljena odložiti orožje, vsled nadkriljajoče sovražne premoči ter je zaprosila mir.

Nobenega dvoma ni, da s Francijo je demokracija v svetu zgubila najboljšo in najbolj iskreno zaščitnico in braniteljico. Ta braniteljica demokracije, je prisiljena, da kleči in čaka miru, ki ji bo diktiran od najbrutalnejših predstavnic reakcije nazizma in fašizma. Ni časa, da bi tu obžalovali in obklovali nesrečo, ki je zadela Francijo. Belježiti je treba ta nesrečni dogodek, ki bo imel dalekosežne posledice za ves svet.

Anglija sicer izjavlja, da se bo borila do konca. To je vse kar bo mogla. Nemčija in Italija bote sigurno zahtevale francosko brodovje, ki je drugo največje na svetu. S tem bote nadkrilile angleško moč tudi na morju. Tudi, ko bi bili Angleži v stanu tudi na kopnem tekmovati z Nemci, bi šlo vrlo težko, kaj šele, ko na kopnem Angleži niso bogve kaj proti Nemcem. Na podlagi tega lahko že vnaprej vsak vidi in pričakuje izid vojne.

Demokracija je v Evropi za enkrat uničena. Nazizem in fašizem vsaj zdaj triumfirata. Le kak izreden čudež, bi mogel to zaobrnti.

Kako bo to uplivalo na svet? Težko prerokovati. Vendar toliko vsak lahko predvideva, da naziji bodo delovali na to, da po vsem svetu pride v sedlo nazijska miselnost. Vlade, ki ne bodo sodelovale z nazizmom, bodo obsojene in proti njim se bo vrtalo od znotraj in od zunaj iz nazijske centrale. Tudi gospodarsko bodo skušali uničiti vsak narod, če bi ne trobil v nazijski rog. Kakšen upliv bo imelo to na svetovno gospodarstvo, na življenski standard narodov, to pokaže bodočnost. Za enkrat moremo le konstatirati, da je Evropa padla v roke fašistom. Ti bodo morali pa pokazati, dokler bo vodstvo v njihovih rokah, kaj znajo.

Žalostne so te konstatacije za vsakega svobodoljubnega človeka. Toda dogodki so tu, taki kakršni so, dokler jih ne spremene novi politični dogodki.

Ali je Kranjska res italijanska?

Poročilo o knjigi univ. profesorja za gospodarsko-pomorske vede, Francesca M. Cianciullia, ki nosi naslov: "CARNIOLA ITALIANA".

Že naslov knjige "Italijanska Kranjska" je zelo zanimiv. Se bolj je zanimiva njena vsebina, ki zasleduje v glavnem namen, da prepriča Italijane in Srbe, da spada skoro vsa Slovenija od Maribora do Reke politično, kulturno, prirodno-geopolitično in zlasti še gospodarsko pod Italijo. Zelo zanimiv je zemljevid, ki je natisnjen na koncu knjige. Čeprav je knjiga lahkomišelnja in malomišelnja, malo znanstvena, vendar zasluži vse naše pozornosti, ker je politično le to važno, da je Mussolini dovolil njen natis vprav v času, ko so se v tisku razširile vezi Italije z Madžari, o njeni garanciji za neodvisnost in nedotakljivost meja Madžarske, o kandidaturi italijanskega princa za prestol v Budimpešti in zlasti še, ker vemo, da je to trajni zgrabljiv cilj Italije. Tudi ni brez pomena, da piše Gayda v zadnjih dneh o potrebi razširitve nacionalnega teritorija Italije, češ, da je italijanski narod v zadnjih 69 letih od 1871 narasel za 18,000,000 prebivalcev, od 26,000,000 na 44,000,000 in da bo štel v letu 1980: 66,000,000 duš, dvakrat več kot Francija, ki bo tedaj štela le 32,000,000.

Za nas Slovence je pa politično najvažnejše dejstvo, da je Italija sama problem Slovenije in Slovencev postavlja zopet v mednarodno diskusijo, čeprav v neuradni obliki.

Pisatelj je posvetil svojo knjigo "svoji hčerki, blond-rožnati deklici, katere ime se glasi: Lubiana".

V par stavkih naj orišem vsebino te knjige, vsekako politično zanimive:

Takoj v početku besedila "Carniola Italiana" piše: "Ena izmed bastardiranih meja po versajski demokraciji

je bila ona italijansko-jugoslovanska", češ, da je tedaj vladal suvereno nacionalni princip.

Nato razpravlja o tem, kakor je 20-letna povojna zgodovina dokazala, kako negativno se je izkazala taka aplikacija narodnega načela. V 20 letih se je brez vojske že mnogo popravilo, kar je bilo protiprirodnega na versajski pogodbi.

Nato pravi:

"Danes pa ostanejo še obširne evropske pokrajine, ki stremijo po svoji boljši politični uredbi, po taki, ki nudi prebivalstvu večje blagostanje, s pomočjo bolj široke in lažje izmenjave njegovih izdelkov."

"Je škodljivo, nepolitično, negospodarsko postavljati meje v prirodni ambient, v katerem se določeni narod izživlja po enotnosti in povezanosti interesov, prava, vere, zgodovine."

"In to so elementi, ki sestavljajo pojem naroda, imperativno pojmovanje, ki se dviguje nad vse etnične izvore in ki prav nič ne uvaža jezikovni element." (zgled Švica)

In sedaj pride pisatelj do jedra, ki mu leži na srcu in pravi: "Ena izmed pokrajin, ki ji je treba dati definitivno politično gospodarsko obliko je 'Il Veneto', je Benečija. Pod Benečijo razumem ono obširno evropsko pokrajino, ki obsega današnja Tridentinsko Benečijo, Venezio, Eurge-neo (to je pravo Benečijo z Benetkami), Julijsko Benečijo (Julijsko Krajino, to je našo Primorsko) in Kranjsko, v kateri pokrajini so brezdvoma najbolj slavno ime zaradi starosti Benetke."

Za tem riše pisatelj meje te pokrajine (Benečije), ki je razvidna iz zemljevida. Po njegovem gre meja Benečije do Brennerja, nato pa po vrhovih Alp do Spilfelda in od tu pada v ravni liniji od Bratislave do Reke.

Zanimivo in važno je, kar pravi za tem:

"Zato bodimo previdni z geografijo in ne smatramo Julijskih predalp za naravno mejo Italije, kajti v tem slučaju bi bilo bolj sprejemljivo priznati za naravno mejo Italije, na zapadu Varo in na vzhodu Sočo, tako, da bi v tem slučaju Istra bila izven te meje, in bi Trst oziroma njegova luka, pomenila naravno mejo Italije. In prav ta zmotna meja je bila za dolgo let med Italijo in Avstrijo."

Nato preide pisatelj na zgodovino Benetk in Kranjske, ki ji seveda mora delati veliko nasilje, če hoče dokazati zgodovinsko pripadnost Primorskega in še zlasti Kranjske, Italiji.

Čeprav sam ugotavlja, da je Kranjska zaledje Trsta, ena izmed italijanskih pokrajin, ki jo je politična konstitucija vsega ZGODOVINSKEGA RAZDOBJA od 476 do 1918 prisilila, da je bila avstrijska, to je ne benečanska, kajti samo k tej sili bi mogla spadati: in tako je Trst postal posledice konstitucije in eksistence dunajske monarhije, ki mu ni dopustila, da bi živel isto življenje, kakor Piza, Genova", ga 1500 letna zgodovinska resničnost prav nič ne prepričuje, da celokupna Slovenija prav nič ne spada v Italijo.

Za tem preide velik "znanstvenik" k Srbom in pravi: "Srbija, nacija, ki je bila podvržena Turkom, je bila zadnji izmed treh srednjemorskih polotokov, ki je zrastle v nacijo, ki je dobila pomoč v svoji sosedni Italiji: obe naciji sta morali rešiti svoj narodni problem z Avstrijo."

Omenja nato velik bratski, idealni in čustveni duh, ki je vladal med Italijo in Srbijo v 1915—1918 letih.

Nato sledijo važna izvajanja: "Ogrska, Italija in Srbija morajo še likvidirati vsaka svoj del." Ogrska še ni dobila Slovaške.

Za nas je važen tale stavek: "Zaradi nerazumevanja tega, kar resnično pomeni nacija, v smislu, ki smo ga zgoraj razvili, se je l. 1918 Kranjska ustalila v novi Državi S. H. S. in se je razglasilo italijanstvo Dalmacije. Samo da bi se ustvaril močan rival na vzhodu Italije, se je dovolila priključitev Kranjske k trojni državi." Nato napada Francijo in omenja pogodbo med Italijo in Jugoslavijo iz l. 1937. in nadaljuje takole: "Zato je danes mogoče Italijanom in Srbom, da si postavijo vprašanje pravičnih nacionalnih meja in rešiti problem tako, da odgovarja očitnim obojestranskim interesom." Iz groba kliče na pomoč še Nikolaja Tomasea.

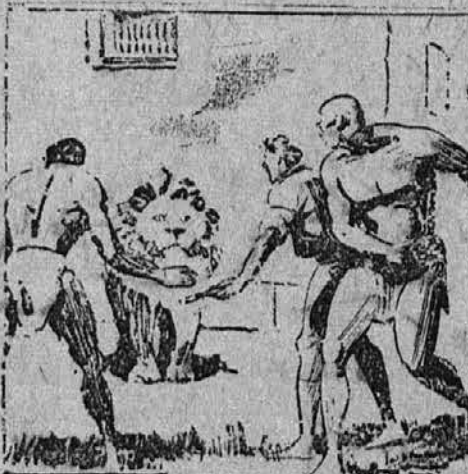
(Dalje prih.)

TARZAN IN OGENJ V THORU

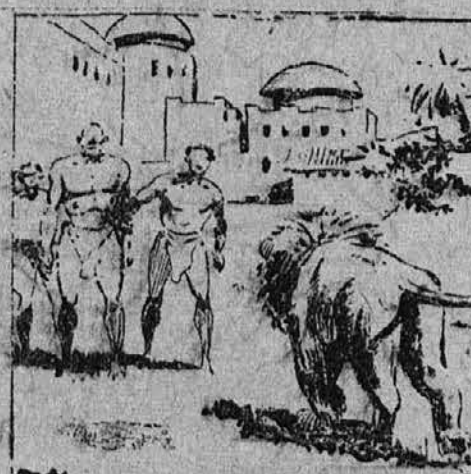
(138)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs



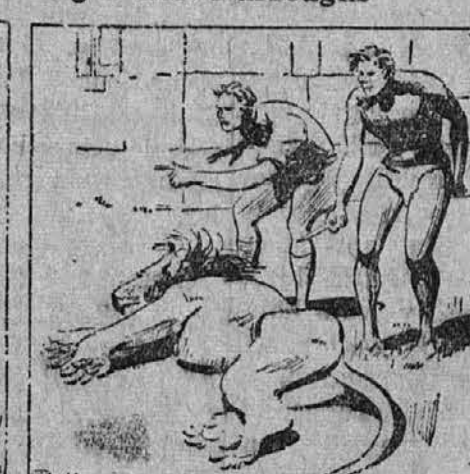
"In te leve," pravi nadalje Kailuk, "drže skoro vedno gladne, to pa samo zato, da so bolj krvoločni in divji." Tako govorec so bili prišli do vogala ulice in se naenkrat znašli pred velikim divjim levom, ki je od presenečenja obstal, ko jih je zagledal in se pripravil za napad.



Tudi Tarzan, Perry O'Rourke in Kailuk so obstali. Tarzan, videč leva pred seboj, je že vedel, kaj bo napravil. "Daj mi nož, ki ti ga je dal Dr. Wong," pravi k Perryju. Tako je Tarzan zopet imel nekaj v roki, s čimer bo nastopil zoper leva, ko se bo ta spravil nad nje.



Ni mu bilo treba dolgo čakati, kajti lev je bil izstradan in se je takoj pripravil za napad. Toda Tarzan je bil v boju z levom dobro izurjen in konaj je lev skočil proti plenu, že je bil tudi Tarzan na njegovem hrbtu in se zverine trdo oklenil z rokama in nogama.



Naj je lev še tako skakal, ni se mogel otresti Tarzana, ki je zabadal nož, katerega mu je bil dal Perry, v levovo truplo. Komaj nekaj trenutkov je poteklo in že je ležal divji lev mrtve pred Tarzanom. Tedaj pa Perry vzklikne: "Poglej, Tarzan, tam že prihajajo straže."

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Poroka

Cleveland, O. — Preteklo soboto 15. junija sta se v cerkvi sv. Vida poročila Miss Anna Muhič, hčerka poznane Muhičeve družine iz East 72nd Street z Mr. Joseph Zgoncem iz 61. Street.

Novi priseljenci

Girard, O. — Iz vasi Zaboršt, fara Bučka pri Škocjanu na Dolenjskem, so te dni dospeli v New York s parnikom Manhattan Kristina, Albert in Rudolf Opalk, katere sta pričakala tukajšnja rojaka Mr. in Mrs. Rudolf Opalk in jih pripeljala na svoj dom.

Podlegla

Cleveland, O. — Po dolgi in mučni bolezni je tukaj na svojem domu na East 176th street podlegla Frances Bečaj, rojena Zaič, v starosti 52 let. Pokojna je bila doma od Huščarjev pri Cerknici na Notranjskem, rojena je pa bila na Bevkah pri Vrhniki, kjer zapušča več sorodnikov. Tukaj je bivala 35 let in zapušča poleg žalostnega soproga dva sinova in pet hčera ter sestro, brata in več sorodnikov.

Graduacija

Painesville, O. — Na Ohio State University za Mechanical Engineering je graduiral Mr. Frederick Paul Česnik, sin Mr. in Mrs. Paul Česnik iz Painesville, O., ki je prej živel v Collinwoodu.

Poroka v Montani

Turnier, Mont. — Dne 5. junija se je tukaj poročila Miss Anna Marie Mohar, hči slovenske pionirske družine Mr. Joseph Mohar z Mr. Paul Bramsman.

Lep uspeh nove maše

Barberton, O. — Ob najlepšem vremenu se je v nedeljo 9. junija vršila v tukajšnji slovenski cerkvi Presv. Srca Jezusovega slovesnost nove maše rojaka Rev. Mihaela Zeleznikarja, brata pomožnega tajnika KSKJ. Cerkev je bila nabito polna domačinov in številnih gostov od drugod. Slavnostnega banketa v počast novomašniku, ki se je vršil v dvorani društva Domovina, se je udeležilo do 250 gostov, med katerimi je bilo tudi šest glavnih uradnikov KSKJ in ena glavna uradnica.

Vile rojenice

Cleveland, O. — Prijazne vile rojenice so v Glenville bolnišnici obiskale Mrs. Rose Luzar, soprogo Mr. Tony Luzarja iz East 142nd street ter jima podarile krepkega fantička prvorojenca. Dekliško ime matere je bilo Rose Bradač.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

POZOR! Pogledajte na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnina potekla, obnovi jo in pomagaj listu!

Nedeljski kotiček

J. M. Trunk.

ČETRTA NEDELJA V JUNIJU

"Moj sin! Ne zabi mojega zakona in srce tvoje naj ohrani moje zapovedi; kajti dolgo življenje, dobra leta in pokoj ti bodo prinesle (Preg. 3, 1)."

Edinole za to si prejel od Gospoda vseh stvari življenje, da mu služiš pod njegovim zakonom v času s trudom in delom, v večnosti pa, da mu služiš brez zakona in brez truda v veselju. Če bi se hotel tej službi odtegniti, bi bila za te to največja nesreča. Enako bi pa tudi ne mogel storiti večje hudobije zoper dolžnost tvojo in pravico božjo. Njegova stvar si in zato rojen njegov hlapec. Niso svobodni in ne odvisni niti po naravi; ker si človek, si last božja. Pravična in obenem za te srečna služba je, ki jo Bog od tebe zahteva. Ali imajo otroci tega sveta svobodo, ki bi se mogla primerjati s svobodo otrok božjih? Kadar se človek oprosti

od Boga zapade sužnjosti hudega v svoji lastni naravi, kajti "kdor dela greh, suženj je grehu (Jan. 8, 34)." Služba božja pa te oprosti od poniževalne sužnjosti tvojih strasti in grehov. "Če vas Sin osvobodí, boste res svobodni (Jan. 8, 36)."

Nekateri kristjani skorodameno, da jim mora biti Bog za to hvaležen, če mu služijo in izpolnjujejo krščanske dolžnosti. Ali potrebuje Bog kakega človeka? "Tisočkrat tisoč mu jih je streglo, in desetisočkrat stotisoč jih je stalo okoli njega (Dan. 7, 10)." Še več služabnikov bi si Bog mogel ustvariti iz kamnja zemlje. Tudi njegova cerkev ne potrebuje mogočnejšev tega sveta; trajala bo brez njih. Ali jih ne izpolnjuješ, in cerkev Kristusova se bo nekoč dvignila zoper tebe in te obsodila.

IZ GORIŠKE, PRIMORJA IN ISTRE

Lepa pridobitev za vipavske vinorejce

Pred zadnjo svetovno vojno je Zgornja Vipavska dolina s trgov Vipava vred od Habla naprej spadala pod Kranjsko. Tamkajšnji deželni odbor se je zelo trudil za podvig kmetijstva v področju vse Kranjske vojvodine, v Zgornji Vipavski dolini je pa posvetil svojo pažnjo razvoju vinogradništva. Zato se je med drugim zgradila v Vipavi vzorna vinska klet. Ta ustanova, ki je bila združena s delovnim kmetijskim društvom in je veliko doprinesla k razvijanju stanju vinorejstva v tem predelu naše zemlje, živahno posluje vsa povojna leta. Znana je po vsej Julijski Krajini in tudi preko njenih mej po svoji izbrani kapljici in po svojih krasnih, hladnih strokovnjaških zidanih obširnih kletnih prostorih, ki sprejmejo lahko preko 2000 hl vina. Posebnost so njeni s steklom obloženi velikanski zidani sodi. V zadnjem letu sta bila k dosedanjim kletem dodana še dva obsejna prostora. V njih stoji enonadstropna vrsta cementnih sodov, velik stroj za trebljenje in več stikalnic na električni pogon. V nedeljo, dne 5. maja, je bil ta novi del slovesno odprt. Slavnosti so prisostvovali goriški prefekt, pokrajinski politični tajnik in več drugih visokih odličnikov. Pri tej priliki je bil blagoslovljen tudi prapor Kmetijskega društva.

Izpred tržaškega sodišča

Pred sodiščem se je obravnavala smrtna nesreča, ki se je dogodila 21. maja 1938 pri Postojni pri kateri je našel smrt kolesar Josip Hubner, težje pa sta bili poškodovani kolesarki Pavla Mahnič in Emilija Novak. Nesreča se je dogodila pri Sežani. Iz Postojne je vozil avtomobil princa Maksimilijana Windschgrätzja šofer Peter Hubert z veliko brzino. Ko je opazil kolesarje, je prijel za zavore, toda zaradi mokrega asfalta je vozilo zdrknilo na levo stran in zadelo v kolesarje, ki so vozili eden za drugim pravilno po desni strani ceste. Na procesu sta bili prisotni obe žrtvi, ki jima bo ta nesreča ostala za vse življenje. Mahničeva si je pri tem zlomila nogo in ostala pohabljena ter mora uporabljati ortopedični aparat. Z Novakovo pa je bilo še

težje. Pri nesreči si je zlomila ključnico in levo stegnenico, kar je povzročilo da so ji morali odrezati levo nogo. Takoj po nesreči so karabinerji ugotovili da je avto brzel s preveliko brzino, zaradi česar se je zgodila nesreča. Obtoženec ni bil prisoten na obravnavi, ker je bil poklican k vojakom kot nemški državljani in se trenutno nahaja na Siegfriedovi liniji. Vse priče na procesu so izjavile, da je avtomobilist zakrivil nesrečo zaradi prevelike brzine, vendar pa je sodišče uvaževalo olajševalne okoliščine po zakonu 33 in kaznovalo Huberta samo na 4 mesece zaporu in še to pogojno.

Zlata poroka

Na Volarjih pri Tolminu sta 7. maja obhajala zlato poroko Ivan Gabersček in njegova žena Marija Kanalec. Poročila sta se dne 7. maja 1890 pred oltarjem M. B. na Illovi, zlato obletnico sta praznovala pri podružnici na Volarjih, kjer je slavljenec ves čas življenja strežnik in cerkovnik. Za to izjemno priliko je prišel tolminski g. dekan msgr. Vodopivec maševat na Volarje. Njegov govor med sv. mašo in lepo petje domačega zbora sta zelo povzdignila slovesnost dneva. Podružnica sv. Brikeja je bila polna in mnogo vernikov je pristopilo k sv. obhajilu. Vsa soseska se je veselila slovesnosti in vsi voščijo zlatoporočencema —



Ameriški parnik President Roosevelt, ko je stal pred svojim povratkom v New York v irskem pristanišču Galway, nabasan z Amerikanci, kateri so bili veseli, da jim je bila dana prilika, umakniti se iz evropskega pekla.

saj sta oba še krepka in zdrava — da bi srečno in še v zdravju obhajala 60 letnico.

Umor blizu Postojne

Po tržaških listih posnema, da so pred dnevi otroci, ki so se igrali ob potoku v Zalogu, opazili v vodi plavajoče truplo. O strašni najdbi so ljudje obvestili postojnske orožnike, ki so izvele truplo iz vode in ugotovili v mrtvecu Antona Gržina iz Veliškega Otoka. Autopsija trupla je dognala, da je Gržina bil utopljen že pred meseci. Njegovo smrt je za zakrivil strel iz lovske puške, kajti v rami so našli več svinčenihi šiber, tilnik je imel pa razbit. Po tem smrtnem strelu je zločinec očitno vrgel mrtveca v vodo. Preiskava se nadaljuje.

Drznost ga je pokopala

Pred leti je odšel v Jugoslavijo 24 letni Kamenšek Severin iz Ročinja. Ker ni mogel dobiti prave zaposlitve, se je posvetil letalstvu in stopil v vojaško službo. Kmalu se je razvil v izbornega letalca in dosegel čin podčastnika. Postal je znan po svojih drznih poletih in akrobacijah. Zdi se, da ga je ravno njegova samozavestna korajža zapeljala in ga pahnila v prezgodnji grob. V soboto, 4. maja je dobila njegova preizkušena mati v Ročinju žalostno brzojavno obvestilo, da se je njen sin prejšnji dan pri letalskih vajah smrtno ponesrečil.

KRATEK NOVICE

Nov grob. V Trstu je umrla gospa Franja Jezeršek. Dosegla je starost 97 let. Bila je že dolga leta vdova po g. Ivanu Breclju.

Loke pri Krombergu. Pred kratkim se je naselil v Lokah furlanski duhovnik Celodoni, ki bo opravljal vsa duhovniška dela v loški cerkvi.

Požar. Pri posestniku Josipu Berčetu v Dombergu je nastal požar, ki mu je prizadel za 20.000 lir škode. Ogenj je izbruhnil v gospodarskem poslopiju, v katerem je imel posestnik veliko zalogo sena, gradbenega lesa in tudi vse poljsko orodje. Ogenj je uničil vse poslopje, razširil pa se je še na sosednji hlev. Omejiteli so ga goriški gasilci. Požar je trajal skoraj vso noč od sobote na nedeljo.

je trajal skoraj vso noč od sobote na nedeljo.

Zadnje škofijsko pismo tržaškega škofa Santina, je bilo izdano v italijanski, slovenski in hrvaški. V cerkvah na Krasu in po Istri so ga razen v italijanski prečitali tudi v obeh domačih jezikih.

VESTI S SLOVENSKE KOROŠKE

Pri zadnji zbirki za zimsko pomoč, ki jo je organizirala policija, je daroval povprečno vsak Celovečan 74 pfenigov. Celovec se je s tem postavil po višini prispevkov na drugo mesto v vsej državi.

Železne ograje v mestu že izginjajo. Tako so zaenkrat pospravili male železne ograje na javnih trgih. Delavci imajo navodilo, naj pri tem postopajo previdno, da se ne bi škazilo lice mesta. Sedaj bodo prišle na vrsto ograje in plotovi zasebnih vrtov.

Fini beli kruhki in pecivo, ki se je doslej lahko dobivalo v kavarnah brez kart, se odselej oddaja samo proti odrezkom nakaznice za kruh.

Poostrene so odredbe glede zatemitve. Ukazano je, da je treba skrbeti za zatemitvev prostorov od sončnega zahoda pa do sončnega vzhoda.

Nekemu kmetu v Krških hribih je pogorela družinska hiša. Oblast je odbila njegovo prošnjo, da bi se smel postaviti novo stanovanjsko hišo z utemeljitvijo, da je privatna gradbena delavnost zaenkrat ustavljena. Kmet je dobil navodilo, naj si začasno postavi zasilno kolibo.

Cestna železnica je povelila 73 letnega upokojenca iz Trnje vasi pri Celovcu. Starček je bil pijan in se je vozu

prepozno umaknil.

Celovski nadžupan in okrajni glavar sta odredila, naj se oddaja obnošeno perilo in obleka za poljske delavce. Za to pa se dobijo nove točke na karti za obleko, in sicer največ 50 točk.

Baterije za žepne svetilke se bodo v bodoče dobile samo na posebno nakaznico.

S 16. majem se smejo kupovati zaprte steklenice le, če se pri nakupu oddaja enako število zamaškov. Tudi z zamaški bo treba hudo varčevati.

Tudi v poletnem času so predvidene zbirke po hišah in na cestah. V času od aprila do avgusta bodo člani NSV zbirali mesečno enkrat po hišah, dvakrat pa se bo v poletju pobiralo na cestah in v javnih lokalih. Zbirke so namenjene za nemški Rdeči križ.

3. junija so začeli šteti svine, molzne krave in ovce po vsej državi. Štetje bodo izvedli deželni statistični uradi. Štelo se bo tudi v priključenih predelih bivše Poljske.

"Amerikanski Slovenec" in "Novi Svet" sta lista, brez katerih bi ne smela biti nobena slovenska družina!

Društvo sv. Jožefa
Štev. 53, KSKJ, Waukegan, Ill.
40. leto pri K. S. K. Jednoti.

Seja se vrši vsako drugo nedeljo ob 9:30 zjutraj. — Sprejema vse slovenske katoličane od 16. do 60. leta v odrasli doletnosti; in v mladinski oddelci od rojstva do 16. leta. Skupno društveno imetje znaša \$21.000,00. Članstvo šteje skupno 523 članov (ic). Nadaljna pojasnila se dobe od sledečega odbora:

Frank Jerina, preds.
Joseph Zorc, tajnik
Mike Opeka, blag.

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 169, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) OHIO

Društvo zbora vsak tretji četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 7:30. Ako še niste član tega največjega društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišite dokler niste še prestari.

V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 60. leta. V mladinski oddelci pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.

Frank Matoh, predsednik, Louis Simenc, blagajnik, John Pezdirtz, tajnik, 14904 Pepper Ave. Tel. Glenville-7120
Lovrend Leskovec, boln. tajnik, 19516 Shawnee Ave., Tel. Kenmore 6429-W

Zdravniki: Dr. Skur, dr. Perme, dr. Stasny in dr. Opaškar.

J. J.:

V ZAPADNI PENNSYLVANII

(Dalje)

Svet je raznoličen. Kmalu od Clevelanda naprej začne postajati svet bolj in bolj valovit, ko pa prideš v Penno, te že pozdravljajo višji griči in hribje. Drugače pa so ameriška mesta zelo enolična, podobna eden drugemu. Glavne ulice so natrpane z prodajalnami in trgovinami, kaka banka vmes, kje na strani kaka tovarna in to je vsa slika povprečnega ameriškega mesta. Ker sem bil namenjen najprvo v Johnstown (Janezovo mesto), sem se namenoma izognil obširnega Pittsburgha, vozil sem severno skozi Butler, doli skozi mesto Indiana in doli med hribi, ki so postajali večji in večji, dokler me ni privedla pot v ponedeljek popoldne okrog 2. ure v slavni Johnstown.

Mesto Johnstown sicer ni kaka Chicago ali New York. Vendar pa leži nekam misteriozno med visokimi hribi in ceste tečejo sem in tja, en čas na eni strani reke, en čas na drugi strani. Mesto se sicer imenuje Johnstown, pravijo pa vsakemu koncu in kraju drugače. Na enem koncu je Copperdale, na drugem Maxham, na drugem zopet drugače itd. Zopet za hribom leži Connemaugh, na hribu nekje Franklin, Bonair, itd. Kdor sprašuje pravijo, da daleč pride in tako sem jaz srečno privozil na drugi konec mesta na Maxham, kjer biva naš navdušeni in agilni zastopnik g. Math Ključevšek.

G. Ključevšek je bil odšel ravno na delo. Tisti čas je delal od 4. pop. do polnoči. V tovarni zdaj delajo s polno paro noč in dan in vsakih osem ur se delavci menjajo.

"Naročil mi je, da če pridete, da bom danes kar jaz Vam pokazala hiše naših rojakov," mi je povedala g. Ključevšek. "Dobro," sem pristavil, "potem pa kar začniva." In res tisto popoldne sva najprvo mahnila v slavni Connemaugh.

Najprvo sva se ustavila pri g. Pakju, ki ima zelo lepo moderno trgovino z urami in zlatnino. Marsikaj smo se razgovorili z g. in go. Pakjovo.

"Na vsak način moramo obiskati tudi našega znanega g. Mike Rovanskega, bivšega glavnega predsednika JSKJ., katerega poznam že več let."

"Tudi tja pojdeva," odvrne g. Ključevšek. In res sva privožila tja na hrib, kjer biva prijatelj Majk. Zdelo se mi je, da vozim po strehi navzgor, na tiho pa skrbel, kaj bo, če se ustavi, kako bi ustavil na tej strmini. Pa smo le priobacali gori. Do

ma smo našli go. Rovanskega, ki je nama razkazala Rovanškovo kmetijo gori nad Connemaughom. Menda je ta zadnja hiša, na najvišjem kraju na tisti strani hriba. Je pa prijazen kraj. Kot pristen Dolenec, je g. Rovanskega zasadił okrog svojega doma vse polno brajd, ki mu poleti delajo prijetno senco. Ima nekaj živali, vse vrste perutnine, tako, da je kar fletno živeti tam gori. Ker je pa visoko, se mu ni treba bati povodnji. Prej, ko bi njega voda dosegla, bi morala pa že hudo narasti in Majk bi si do tedaj že lahko barko napravil, da bi z njo odplul v svet kot Noe, na druge bolj varne kraje. Le škoda, da tudi g. Rovanska ni bilo doma, če bi bil doma, bi marsikako uganila, ker sva oba Dolenca, pa tudi ker oba rada govoriva.

Vse bi bilo, človek bi tako le občudoval svet, njegove lepe kraje, itd., ko bi se čas tako hitro ne izmikal naprej. Morala sva najzaj v dolino, odtam pa zopet v nove bregove in na nove hribe. Proti deseti zvečer sva šele menjala.

Drugo jutro sva pa z g. Ključevškom šla na delo. Obiskala sva več starih pionirjev. Nabralla več zgodovinskih podatkov, pa tudi precej naročnikov na mesečnik Novi Svet. Bila sva v okolici sv. Terezije. Pri g. Jožefu Rovanu, ki je prišel v Ameriko že leta 1893. sva dobila obilo podatkov o slovenski naselbini v Johnstownu. Prvi Slovenci so morali priti v te kraje v letih 1865 do 1870. Zanimiva zgodovina bo priobčena v mesečniku N. S., ko pride ta država na vrsto. Obiskala sva več drugih in dobro opravila. G. Ključevšek je moral zopet ob treh na delo. Zapeljal sem ga domov, on na delo, jaz pa ga. Ključevšek pa zopet na agitacijo. To popoldne sva pa mahnila v Copperdale, kjer biva naš stari znanec in prijatelj g. Andrej Tomec, ki je znan čitateljem našega lista po svojih spisih in člankih. Prijateljsko sva se pozdravila. Nekoliko pogovorila, potem pa kar preko gredic in vrtov od sosedu do sosedu in menda skoro vsi Copperdalčani so se naročili na N. S. Nazadnje sva zaobrnila še gori visoko v hrib nad Copperdale, menda v Franklin, ali kako se tam tisti kraj imenuje in dobro opravila še tamkaj. Bila je že tema, ko sva zaključila z agitacijo v torek večer. Drugo jutro sva pa z g. Ključevškom mahnila na Bonair, kjer je pred leti č. g. Odilo Hajnskega, organiziral podružnico Zalostne Matere Božje.

(Dalje prih.)

SIRITE AMER. SLOVENCA

DENARNE POŠILJATVE

se še dostavljajo v Jugoslavijo in Italijo. Prosimo pa pošiljatelje nakazati za stari kraj, da pošiljajo v takih svotah, kakor tu navedeno, namreč v ravnih svotah po sto, kot 100, 200, 300, 400 ali 500 dinarjih. To radi praktičnosti izplač.

Kdor želi poslati pošiljatev potom kablja (brzojavu), lahko stori po nižnji ceni za \$1,00, kar je treba namreč dodati k cenam za gotove svote dinarjev. (Ta nižnja cena za kabliranje velja le za Jugoslavijo.)

Naše cene so zdaj:

JUGOSLOVANSKI DINARJI:	
Za \$ 2.30.....	100 Din
Za \$ 4.40.....	200 Din
Za \$ 6.50.....	300 Din
Za \$ 8.45.....	400 Din
Za \$ 10.25.....	500 Din
Za \$ 20.00.....	1000 Din
Za \$ 39.00.....	2000 Din

ITALIJANSKE LIRE:

Za \$ 3.25.....	50 lir
Za \$ 5.90.....	100 lir
Za \$ 11.50.....	200 lir
Za \$ 17.00.....	300 lir
Za \$ 28.00.....	500 lir

Nakazovati pošiljatev, da bi se izplačale v ameriških dolarjih zdaj ni mogoče. Vse pošiljatev naslovite na!

JOHN JERICH
1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILL.



Angleški kralj George, ko je nekje v Angliji preizkušal nove vrste strojno puško, nazvano "Bren".

Jules Mary — J. M.

Dogodek na Poganskem polju

IZ PREDVOJNIH ČASOV.

"Ne, ne, vedela sem zanesljivo. Moje pričanje o njegovi nedolžnosti bi se ne bilo omajalo niti tedaj, če bi bili nakopičili še več dozdevnih dokazov proti njemu."

"Ti si dobrega srca, Nineta! Nisi se jezila, ker se ti je bil Pavle izneveril zaradi Karlote."

"Izneveril? Saj mi sploh ni obljubil zvestobe. Tvoj brat se ni navezal name. Čisto razumljivo je, da je imel rajši Karloto, ki je bila mnogo lepša, bolj izobražena in privlačnejša od mene."

"Toda gotovo ne tako dobra kakor ti, ki imaš zlato srce!" je odvrnila Pepina globoko ganjena in poljubila Nineto. "Povej mi, Nineta, ali ga še zmerom ljubiš?"

"Ali lahko nehaš ljubiti koga, ki ga imaš res rada?" je preprosto rekla Nineta, nato pa nemirno nadaljevala: "Pa saj ne gre zame, temveč zanj. Kako strašno je, če zanesljivo veš, da je nedolžen, a vendar ne moreš moral na morišče. To se vendar ne sme zgoditi! Pepina, Pavleta moramo rešiti!"

"Toda kako?" je Pepina potrto vzdihnila. "Kaj se še lahko stori? Že ves čas tuhtam, da bi našla pravo pot, a je ne vidim. Le ena možnost je še, da ga iztrgamo iz rabljevit rok, a za to možnost je skoroda treba polčudeža. Moji materi se mora spet vrniti dar govora, da bo lahko pričala."

Z muko je zlezla mlada deklica k mrtvoudnici, ki je zmerom negibno sedela na svojem stolu. Le črne, bodeče oči so se ji premikale.

Pepina je pokleknila pred živega mrtveca in prosila mater, naj pomaga. Govorila ji je o obupnem strahu za brata in o neplodnih prizadevanjih pri preiskovalnem sodniku in višjem državnem tožniku, da bi rešila brata.

Vse je bilo zaman, mati ni odgovorila. Dvakrat se ji je zdelo, da je mati skušala odgovoriti. Njene oči so se dvakrat tako nenadno zablestale, da se je Pepina skoro ustrašila. Z muko odprta usta so skušala izgovarjati besede, toda ta trud jo je, kakor je kazalo, tako zmučil, da je menda zadremala. Da, če bi bile mogle oči, ki so izrazile ves strah matere za sina, govoriti, bi bile vse povedale, kar je treba vedeti sodišču.

"Sicer pa lahko tudi oči govorijo," si je rekla Pepina, ki ji je nenadno padla na um neka misel.

Poisкала je čitanko, ki jo je uporabljala v šoli, pokleknila pred mater, jo tresla, dokler ni odprla oči, in ji obrazložila, kaj bi rada od nje.

Po vrsti da ji bo kazala posamezne črke abecede. Te črke bodo dale besede in besede stavke, če bo mati pri vsaki primerni črki za trenutek zamislila.

Postopek bo težaven in dolgotrajen, vendar pa mora pri dobri volji dovesti do smotra. Mati lahko na ta način pove, kaj misli, ne da bi govorila.

"Ali me slišiš, mati? Ali si me razumeš?" jo je vprašala, in ko je videla, da je stara ženica široko odprla oči, je nadaljevala: "Mati, vem, da nisi nikdar nameravala žrtvovati sina za dejanje, ki si ga sama izvršila. Samo kap, ki te je ohromela, ti je preprečila, da nisi takoj po obsodbi stopila pred sodnike in rešila sina s tem, da bi bila priznala svojo krivdo. Če si me

razumela, kaj sem ti rekla, še ni prepozno za rešitev našega Pavleta. Ti boš lahko priznala svoje dejanje, kar bo Pavletu rešilo življenje. Tebi se v tem stanju, v kakršnem si zdaj, ni treba sodišča prav nič bati. Ali me slišiš? Ti lahko brez strahu priznaš vse. Ali si slišala, kaj sem ti predlagala? Ali si me razumela? Če si me razumela, zamiži za trenutek!"

Mrtvoudnica je takoj storila, kar je hči zahtevala od nje. Pepina je zaradi posrečenega poskusa od veselja zavriskala. Tudi Nineta je bila z največjo napetostjo sledila Pepinim poizkusom.

"Zdaj še enkrat zamiži in odpri oči šele, ko bom rekla!" je zapovedala Pepina.

Spet je mrtvoudnica takoj ubogala Pepino. Ko je spet odprla oči, se je vpri njen jasni pogled, poln čudnega bleska, pričakuje v hčerini obraz.

"Pavle je rešen!" je veselo vzkliknila Nineta.

"Tudi jaz upam," je odvrnila Pepina resno. "Pohiti zdaj brez oklevanja v mesto po policijskega komisarja Parentija. Prosi ga, naj nemudno pride."

"A če vpraša, zakaj?"

"Mu pa reci, da gre za važna razkritja, za rešitev mojega brata! Hiti, Nineta, saj veš, da je vsaka minuta dragocena!"

Ne da bi bilo izpregovorilo še kakšno besedo, se je mlado dekle obleklo in hitro stopilo proti mestu.

Dan se je že nagibal proti večeru. Pepina je bila na postaji kupila nekaj večernih izdaj v Turinu izhajajočih listov, ker je vedela, da so listi med seboj kar tekmovali, kateri izmed njih bo prej povedal, najnovejše novice, nanašajoče se na umor v Moncalieriju. Pepina je od obsodbe brata dalje redno brala časopise. Strašno jo je bolelo, ko je čitela vesti o njegovi ničnostni pritožbi, prošnji za pomilostitev, a tudi o pripravljajoči se usmrtni, toda morala je brati, da je vedela, kaj se je dogajalo.

Od bratovega zagovornika je vedela, da bo do rešitve prošnje za pomilostitev gotovo poteklo več dni, toda vsak trenutek, ki je minil, je vendar približal odločilni trenutek.

Ko je snoči prebirala časopise, je naletela na tole vest:

"Kralj še ni rešil vložene prošnje Pavleta Longhija za pomilostitev. Kakor smo izvedeli, bo vladar še ta teden zapustil Kvirinal, da pojde na dalje časa trajajoči lov. Do takrat se bo gotovo odločila usoda obsojenca."

"Še ta teden!" je mrmrala Pepina sama pri sebi. "Danes je že sredo!"

Davi je naročila svoji prijateljici, da ji je prinesla liste, ki jih je natančno pregledala. Med brzojavnimi vestmi je naletela na eno, pri kateri jo je spreletela groza. Vest se je glasila:

"Njegovo Velikanstvo, ki je nameravalo zapustiti Rim šele proti koncu tedna, se bo po najnovejši odločitvi že danes popoldne ob 3:50 odpeljalo iz Rima z brzim vlakom."

Če je bila vest resnična, je torej Pavle zdaj pomilošen ali pa izgubljen. Negotovost jo je ves dan strašno mučila in takoj po odhodu Ninete se je spravila v tesnobnem pričakovanju nad večerno časopisje. (Dalje prih.)

DOLGO ČAKANJE NA PRISELJE- NIŠKO VIZO

V večini evropskih držav mora prosilec za neprednostno priseljeniško vizo navadno čakati dolgo časa, predno pride na vrsto in more odpotovati v Združene Države. To se lahko vidi iz sledečih zanesljivih informacij, ravnokar dobljenih:

Ljudje, ki so se prijavili za priseljeniško vizo pod rumunsko kvoto v juniju 1. 1935, še le sedaj se pozivajo na ameriški konzulat za izpraševanje. Konzulati na Ogrskem pozivljejo sedaj ljudi, ki so vložili svojo prošnjo za vizo v decembru 1. 1937 in prosilci za kvote Čehoslovakije, Nemčije, Latvije in Litve, ki so se prijavili v drugi polovici 1. 1938. Prihajajo sedaj na vrsto. Za Sirijo in Turško prihajajo sedaj na vrsto oni, ki so zaprosili 1. 1935. Čakalna doba za neprednostno priseljeniško vizo za one, rojene na Ruskem, znaša približno leto dni.

Kvotni priseljenici, ki imajo prvo prednost (starši, možje ameriških državljanov poročenih po 1. juliju 1932), morejo navadno dobivati vizo pod vsako kvoto takorekoč takoj ali z malo zamudo.

Težkoče potovanje v vojnem ozemlju je drug razlog, ki preprečuje priseljevanje v Združene Države. Da le navedemo par primerov, dočim je kvota za Dance, Fince, Norvežane in Švede več ali manj vedno na razpolago, je ta čas izseljevanje iz Norveške nemogoče in nemške vojaške oblasti so ustavile izseljevanje iz Danske. Prav malo zakonite emigracije je sedaj iz Poljske. Prebivalci v onem delu Poljske, ki je sedaj zaseden od Nemčije, morajo sedaj potovati v Berlin, da dobijo vizo. Prebivalci iz onega dela Poljske, ki je bil priključen Rusiji, morajo sedaj iti v Bukarest na Rumunskem in zaprositi za vizo tamšnjega ameriškega konzula. Ravnatniki iz Slovačije ne morejo prosilci iti po vizo v Prago, ker mejne straže jih zavračajo iz meje. Splošno pravilo je, da

Slovaki vlagajo prošnjo pri konzulatu v Budimpešti, all je tudi mogoče, da dobijo dovoljenje zaprositi pri kakem ameriškem konzulatu na Nemškem.

Prošnje za vizo morajo biti spremljene od dokazil o finančnem stanju.

Kadar ameriški državljani želi, da mu žena, nedoletni otroci ali starši pridejo iz inozemstva, on mora vložiti prošnjo (Form 633) na priseljeniškega in naturalizacijskega komisarja v Washingtonu. Med drugimi stvarmi on pod prisego mora navesti, kje je zaposlen, koliko zasluži in da hoče vzdrževati dotične priseljence, tako ne padejo na breme javnega dobrodelstva. Tudi patam se je zgodilo, da so se ljudje zlagali o svojem zaslužku. Zato je priseljeniški komisar sedaj določil, da treba te navedbe potrditi z dokumentarnimi dokazili. Zato vsakdo, ki sedaj vlogo prošnjo Form 633, mora istočasno priložiti v dvopisu ista dokazila o finančnem stanju, ki jih navadno pošilja ameriškemu konzulu: potrdilo o službi, bančne izjave, dokaze o svoji lastnini. Kadar se to ne zdi zadostno, komisar ima pravo poklicati ameriškega državljan na izpraševanje v najbližjem priseljeniškem uradu. Le ako je oblast popolnoma prepričana, da priseljenec ne bo padel na breme javnega dobrodelstva, se prošnja Form 633 ne odobri. FLIS.

STARA UMETNINA

V beneškem okraju Francozlo di Castelfranco so nedavno odkrili umetnino iz 14. stoletja, ki izvira od neznanega umetnika. Na sliki na presno, ki je le malo poškodovana, je jako ljubko in fino upodobljena Marija z Detetom. Navzlic različnemu raziskavanju si umetniški strokovnjaki še niso na jasnem, kateri italijanski slikar bi bil izvršil to odlično umetnino.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporni organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 47. LETO.

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%.

K. S. K. Jednota ima nad 36,500 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 183.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 46-letnega obstanka \$7,400,000.00.

GESLO K.S.K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!" Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtne, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250.00 do \$5000.00 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "AA" ali "BB". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim letom narašča. V slučaju smrti otroka se izplača \$500 ali \$1,000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Član in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari član in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral (a) biti zavarovan (a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Pisano polje

J. M. Trank

Pod Rooseveltovo administracijo (sedem let) je bilo redno izdanih za vojaščino na suhem in na morju nekaj nad 6 milijard. Menda je še nekaj na morju. Na suhem pa trdijo, da ni dosti. Nergači govorijo nekaj o "mišjih luknjah." Nekam bi bilo izginilo. Tudi v Evropo silijo neki, ko tam ni več sape. Kako? S čim? Tudi denar še ni vse. Nemci ga baje nimajo, pa imajo vsega celo za leta, pri aliirancih in pri nas ne manjka denarja, pa že sape primanjkuje. "Si vis pacem, para bellum — mir hočeš, pripravi se na spopad."

Ko je polomija na Flanderskem dejstvo, zahteva administracija novo milijardo za obrambo. Nihče ne more ugovarjati, ako in kadar gre za obrambo. Vprašanje bi bilo le, če bodo Nemci tudi počakali, da bo Amerika z obrambo gotova. Če pa "pribličajemo" kakor so "blicalni" dozdaj, niti deset milijard ne bo pomagalo. Nemci so mislili na revanžo že prvi dan po "miru," sistematično so se pa pripravljali več ko pet let. Kake izgube ne pomenijo dosti, ker je še dosti pripravljenega. Prav pa je, da resno mislijo na obrambo.

Molek se postavlja. Pravi, da sta on in Prosveta dobra delodajalca. Well, menda imamo do deset milijonov brezposelnih, kdor dobi delodajalca, mora biti vesel. Plačujeta pa ta delodajalca s smrtjo. "Tako bom udaril, da bo zadostovalo za vselej." Hvala za ček ali "pedo."

Novo kolono ima. Vsak lisjak svoj rep hvali, pravijo. Molek tudi svojo kolono. "Poštenjaki bodo dali kredit avtorju," meni. Saj bi tudi nje filiknil, ko bi ne bilo kredita. Zopet upam, da bo tudi med socialisti nekaj pravih poštenjakov, ki ne bodo dali brez-pogojnega kredita takemu avtorju, ki imenuje Tekavca lažnika, ko se prav nič ni zlagal in zapisal resnico, da ničesar ni našel, ko je brskal nazaj, in ne bodo dali kredita, pravim, ako so res poštenjaki, ko se je Molek najmanj zmotil, da sem jaz zapisal, pa ne bo priznal zmote, saj še po pojasnilu opletava okoli sebe le

z — zavijači. Lastna hvala se pod mizo vala.

Morda je Mr. Tekavec podregel, naj Molek popravi robo o — lažniku. Ne vem. Vsekako opozarja Tekavca le na to, da je "firarja" ubil in ne bo ubijal še Tekavca. Salamensko fin "fair play." Že pred dolgimi leti sem se jaz malo zmotil, da so bile tiste "hlače" le Jontezove, pa se nisem motil radi hlač, in še desetkrat bo robo privlekel na dan. On pa se le zmrdaj.

Zmehanizirana vojska. Kakor blisk se prikazuje. Vidim trditve, da so se naziji tega naučili pri nas v Ameriki. Razložek je le, da je pri nas vse le kakor igrača, naziji pa so vse izvedli v velikem obsegu. Ko bi Amerikanci šli s tem, kar imajo v Evropo, bi baje niti za dan ne zadostovalo, nazijem pa še prav nič ne zmanjkuje, kakor je vsaj danes.

Vojni atašeji menda opazujejo, kako ta in ona država razvija vojno silo. Pišejo, da naziji prihajajo s strahovitimi kanoni, orjaškimi tanki, podobnimi predpotopnim zverim, da je obramba, kakor bi se muha zaletavala v slona. Ali so ti atašeji spali? Morda so se čutili varne, ker so sedeli na žakljih?!

Slovenski inženir se je vrnil iz Ukrajine po par mesecih ruske zasedbe. Podrobnosti so zanimive, ko pripoveduje, kar je videl in doživel. Izgleda, kakor bi bili Rusi prišli v majhen raj, Ukrajinci in drugi pa, ko so vsaj nekateri pričakovali malo nekega raja, so prišli bolj v majhen pekel. Pritožb nikoli ne zmanjka. Primanjkuje hrane, s kartami je treba čakati, pa po dolgih urah razglasijo: "Vse razprodano." Pravi pa, da drdrajo dolgi vlaki z živili v Nemčijo. Ali je Rusija res le nemški dominiij?

Oglasi v "Amer. Slovincu" imajo vedno uspeh!

Listen to PALANDECH'S YUGOSLAV-AMERICAN RADIO BROADCAST

Every Saturday, 3 to 4 P. M.

STATION WHIP

1480 kilocycles

(First Station on Your Dial)

Announced in English and

Dedicated to all the

Serbs, Croats and Slovenes

Featuring a program of

CLASSICAL and FOLK MUSIC

MICHAEL TRINKO & SINOVI

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

(Pleskarji in popravilni ometa in sten)

2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovincem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

M. KLARICH & SON

STAVBENIK IN

KONTRAKTOR

3121 So. Parnell Avenue,

CHICAGO, ILL.

Telefon Calumet 6509

GRADIMO

nove hiše, velike in male, prenavljamo hiše in razna poslopja. Gradimo garaže, popravljamo porče. — Sprejemamo mala in velika dela. — Delamo načrte za nove hiše, kakor tudi načrte za prenove in poprave.

Tiskarna
Amerikanski
Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!